

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor

DECIZIA nr.244/2006

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 - Serviciul Control Fiscal 4, cu privire la contestatia formulata de S.C. X SRL O1, judetul J1.

Contestatia a fost formulata impotriva deciziei de impunere din 31.03.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 in baza raportului de inspectie fiscala din 30.03.2006, privind impozit pe profit, majorari aferente impozitului pe profit, penalitati aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata.

In raport de data comunicarii deciziei de impunere inregistrata la Directia Controlului Fiscal J1 sub din 30.03.2006, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice J1 la data de 28.04.2006, asa cum rezulta din stampila aplicata de serviciul Registratura pe contestatie.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175, art.176 si art.178 alin.1 lit.c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita sa se pronunte asupra cauzei.

I. Prin contestatia formulata, societatea arata, urmatoarele:

Referitor la faptele mentionate la capitolul III punctul 4 din raportul de inspectie fiscala, societatea arata ca in perioada august 2003- noiembrie 2005 a efectuat aprovizionari de marfuri de la peste 300 furnizori. In urma verificarilor încrucisate efectuate de organul de inspectie, s-a stabilit ca pentru un numar de 37 furnizori nu s-a putut confirma calitatea de persoana impozabila a acestora, respectiv nu au fost identificati in baza de date a organelor fiscale agenti economici cu aceeasi denumire, cod unic de înregistrare si numar de înmatriculare la Oficiul Registrului Comertului.

Contestatoarea considera ca in mod nelegal prin raport s-a concluzionat faptul ca facturile de aprovizionare emise de respectivii furnizori nu îndeplinesc conditia de document justificativ, aratand ca in conformitate cu prevederile art.6, aliniatul (1) din Legea nr.82/1991 orice

operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrării în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ, iar marfa a fost receptionata, înregistrata în contabilitate, ulterior fiind comercializata catre diversi clienti, societatea înregistrând în contabilitate veniturile si taxa pe valoarea adaugata aferenta.

În privinta nedeductibilitatii TVA cuprinsa în facturile de aprovizionare de la cei 37 furnizori societatea precizeaza ca în conformitate cu prevederile art.29 din Legea nr.345/2002, republicata în 15.09.2003, persoanele impozabile sunt obligate sa solicite de la furnizori facturi fiscale ori documente legal aprobate si sa verifice întocmirea corecta a acestora, iar pentru operatiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 50 milioane lei sunt obligate sa solicite si copia de pe documentul legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului, SC X SRL O1 respectând întocmai prevederile legale atât în privinta existentei tuturor datelor obligatorii în facturile de aprovizionare emise de furnizori si înregistrate în contabilitatea societatii cat si în privinta existentei certificatului ce atesta calitatea de platitor de TVA a furnizorului, deoarece nici una din facturile primite de la cei 37 furnizori nu au taxa pe valoarea adaugata mai mare de 50 milioane lei.

Referitor la faptele mentionate la capitolul III punctul 5 din raportul de inspectie fiscala, societatea arata ca în perioada ianuarie-septembrie 2004 a efectuat aprovizionari de marfuri de la Pf1, pe baza de facturi fiscale, marfurile fiind receptionate de societate si înregistrate în contabilitate, dobândind calitatea de document justificativ.

Toate facturile de aprovizionare primite de la Pf1 au valoarea TVA sub 50 milioane lei si au completate toate datele obligatorii prevazute de lege, fiind documente justificative în litera si spiritul Legii nr.82/1991 republicata.

Referitor la faptele mentionate la capitolul III punctul 6 din raportul de inspectie fiscala, societatea arata ca în perioada august 2003 - decembrie 2004 a efectuat aprovizionari de marfuri de la AF Pf2 , cu sediul în localitatea O2.

Toate marfurile au fost receptionate de societate si înregistrate în contabilitate, dobândind calitatea de document justificativ, iar facturile de aprovizionare primite de la AF Pf2 au valoarea TVA mai mica de 50 milioane lei si au completate toate datele obligatorii prevazute de lege, astfel ca societatea sustine ca a respectat întocmai obligatiile legale privind deducerea TVA pentru facturile înregistrate iar masurile stabilite de organul de inspectie sunt nelegale.

Referitor la faptele mentionate la capitolul III punctul 8 din raportul de inspectie fiscala, societatea arata ca in luna septembrie 2004 a emis factura din 24.09.2004 catre persoana fizica Pf3.

Factura a fost înregistrata in contabilitate, atât la venituri cat si ca TVA colectat, si a fost prezentata organului de inspectie fiscala impreuna cu jurnalul de vânzari si decontul TVA, la data de 24.03.2006. Se sustine astfel, ca fara nici un motiv prin raportul de inspectie fiscala s-a constatat neinregistrarea facturii.

Referitor la faptele mentionate la capitolul III punctul 11 din raportul de inspectie fiscala, societatea arata ca in perioada noiembrie 2004- mai 2005 a înregistrat cheltuieli de amortizare si reparatii pentru trei autoturisme, in mod eronat organul de inspectie constatand faptul ca cele trei autoturisme deservesc doua persoane cu atributiuni de conducere, respectiv administratorul societatii si directorul economic.

Contestatoarea precizeaza ca un autoturism este folosit atât de salariatii cu atributiuni de marketing pentru strângerea comenzilor de vânzare de la clienti si pentru încheierea contractelor si depunerea comenzilor de aprovizionare la furnizori, cat si de compartimentul financiar, in relatiile zilnice cu bancile, aceste activitati fiind efectuate in scopul obtinerii de venituri impozabile, in conformitate cu prevederile art.21(1) din Codul fiscal, astfel ca sunt deductibile integral.

Societatea ma sustine ca toate cheltuielile efectuate cu întreținerea si functionarea autoturismelor au fost facute pe baza de documente legale.

In plus, contestatoarea sustine ca are trei persoane cu functii de conducere, respectiv administrator, director economic si contabil sef.

In consecinta, SC X SRL solicita anulara in parte a Deciziei de impunere din 31.03.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1.

II. Prin raportul de inspectie fiscala din 30.03.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere din 31.03.2006 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Control Fiscal J1, s-au constatat urmatoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adaugata:

In perioada 08.2003-11.2005, societatea a efectuat aprovizionari de la un numar de 37 furnizori, din demersurile organelor de inspectie fiscala rezultand urmatoarele:

Prin adresa din 10.03.2006, înregistrata la 13.03.2006, Serviciul Tehnologia Informatiei din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice J1 a comunicat, in urma consultarii bazei de date a Ministerului Finantelor Publice, faptul ca nu exista agenti economici care

sa aiba datele de indentificare respective: cod fiscal, numar de înregistrare la Oficiul Registrului Comertului, denumire si localitate.

In ceea ce priveste pe PF1, acesta a activat cu un CUI pina la data de 05.01.2004, cind a fost radiat, iar pe codul numeric personal a fost înregistrat la data de 27.09.2004, devenind platitor de TVA de la data de 01.10.2004

Organele de inspectie fiscala au facut aplicatiunea art.24 alin.1 lit.a) din Legea nr.345/2002 republicata si art.145 alin.8 lit.a din Legea nr.571/2003 conform carora pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta bunurilor achizitionate, cumparatorul trebuie sa justifice aceasta taxa cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele sau, de catre persoane impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

Constatand ca entitatile in cauza nu au calitate de persoana impozabila, iar facturile emise nu au calitatea de document justificativ întocmit conform prevederilor legale, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta respectivelor facturi.

In perioada august 2003 - decembrie 2004, societatea a efectuat aprovizionari de marfuri, in principal cositor si electrozi, de la Asociatia familiala PF2 -pe facturi fiind trecut numele -, avand sediul in localitatea O2, judetul J1. Potrivit fisei sintetice a furnizorului, acesta nu a depus niciodata nici un decont de TVA, nu a declarat si nu a achitat nici o obligatie la bugetul statului.

Prin adresa din 23.02.2006, organele de inspectie fiscala au solicitat Administratiei Finantelor Publice Comunale nr.1 O1 efectuarea unei verificari la O2, in vederea stabilirii obligatiilor privind taxa pe valoarea adaugata. Prin adresa din 10.03.2006, aceasta a comunicat ca AF Pf2 - - a functionat in baza autorizatiei din 14.11.2000, in perioada 14.11.2000-31.12.2001. Prin adresa înregistrata la 31.01.2002, contribuabilul a anuntat depunerea autorizatiei de functionare la Primaria O2, precum si a certificatului de inregistrare fiscala ca platitor de TVA, la inspectorul din zona.

Pf5, in calitate de asociata, a declarat ca a desfasurat activitate in perioada 2003-2004, ca a avut fapte de comert cu SC X SRL O1, dar ca nu poate pune la dispozitie documentele solicitate pentru a verifica realitatea, legalitatea, provenienta marfurilor si înregistrarea in evidenta contabila a operatiunilor desfasurate, sustinand ca Pf2, a luat toate aceste documente.

Ca urmare, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 2003-2004 AF Pf2 - - nu a avut calitatea de persoana impozabila, iar SC X SRL nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturile emise de aceasta, in conformitate

cu art.22, alin.5, lit.a) si art.24 alin.1 lit.a); art.62 alin.1 din Hotararea Guvernului nr.598/2002, art.62, alin.l; art.145, alin.3, lit.a) si art.145, alin.8, lit.a) din Legea nr.571/2003 si punctul 51(2) din Hotararea Guvernului nr.44/2004.

In luna septembrie 2004 societatea nu a înregistrat factura din 24.09.2004 emisa catre Pf3, organele de inspectie fiscala procedand la colectarea taxei pe valoarea adaugata, conform prevederilor art.11 din Legea nr.82/1991 republicata.

Astfel, in timpul verificarii s-au stabilit diferente de taxa pe valoarea adaugata, majorari de intarziere si penalitati.

Referitor la impozitul pe profit:

In perioada august 2003 - noiembrie 2005 societatea a efectuat aprovizionari de la o serie de furnizori.

In plus fata de aspectele cuprinse la capitolul privind taxa pe valoarea adaugata, legate de verificarile solicitate diverselor institutii, prin raportul de inspectie fiscala se mentioneaza ca potrivit adresei din 10.03.2006, Serviciului Tehnologia Informatiei din cadrul directiei teritoriale, cele 37 de societati nu se regasesc in baza de date a Ministerului Finantelor Publice, iar Pf1, CNP a fost înregistrat la data de 27.09.2004.

Organele de inspectie fiscala au facut aplicatiunea Legii nr.414/2002, art.9, alin.7, lit.j), Legii nr.82/1991, art.6, Hotararii Guvernului nr.859/2002, pct.9.11, Legii nr.571/2003, art.21 alin.(4) lit.f) si punctului 44 din Hotararea Guvernului nr.44/2004.

In ceea ce priveste veniturile înregistrate din vanzarea marfurilor in cauza, organele de inspectie fiscala au facut aplicatiunea prevederilor art.12 si 14 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003.

Potrivit notei explicative a administratorului societatii, toate marfurile aferente facturilor fiscale mentionate prin anexele 1 si 2 au fost vindute catre diversi clienti, organele de inspectie fiscala constatand ca au fost inregistrate pe cheltuieli integral, ca urmare a scaderii din gestiune a marfurilor.

In perioada august 2003 - decembrie 2004, societatea a efectuat aprovizionari de marfuri, de la Asociatia familiala PF2 -pe facturi fiind trecut numele -, avand sediul in localitatea O2, judetul J1. Conform adresei din 10.03.2006 a Administratiei Finantelor Publice Comunala nr.1 O1, AF Pf2 nu mai are calitatea de persoana impozabila, conform cererii uneia dintre asociate, înregistrata la 31.01.2002.

In consecinta, organele de inspectie fiscala au stabilit ca facturile emise nu au calitatea de document justificativ potrivit Legii contabilitatii nr.82/1991 republicata iar cheltuielile inregistrate sunt nedeductibile, in acelasi timp, conform art.12 din Ordonanta Guvernului

nr.92/2003 veniturile obtinute din vanzarea marfurilor aprovizionate fiind impozabile.

In luna septembrie 2004 societatea nu a înregistrat factura din 24.09.2004, emisa pe numele Pf3.

In luna noiembrie 2004, societatea a achizitionat un autoturism Peugeot, a carui amortizare a fost înregistrata incepind cu luna noiembrie 2004 si pentru care se suporta cheltuieli din luna 11.2004 -amortizare, dobanda. In perioada noiembrie 2004 - mai 2005 societatea a detinut un numar de 3 autoturisme: Espero, Nissan Patrol si Peugeot 307, dar a avut doua persoane cu atributii de conducere: administratorul si directorul economic. In conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003, art.21, alin.3, lit.n) privind deductibilitatea limitata a cheltuielilor de functionare, întreținere si reparatii aferente autoturismelor folosite de angajatii cu functii de conducere si de administrare ai persoanei juridice, la cel mult un autoturism pentru fiecare persoana fizica avand astfel de atributii, organele de inspectie fiscala au stabilit ca nedeductibile cheltuielile cu amortizarea si reparatiile unui autoturism, respectiv Espero, astfel: lunar, pentru perioada noiembrie 2004 - mai 2005, amortizarea, cheltuiala aferenta facturii din 26.11.2004 emisa de A, cheltuiala aferenta facturii din 17.03.2005 emisa de A si cheltuiala aferenta facturii din 19.04.2005 emisa de A.

Astfel, prin raportul de inspectie fiscala s-au individualizat diferente de impozit pe profit, pentru neachitarea acestora calculindu-se conform prevederilor legale majorari si penalitati.

Cu adresa din 30.03.2006 organele de inspectie fiscala au sesizat Parchetul de pe langa Judecatoria O1 asupra aspectelor privind inregistrarea facturilor emise de furnizori neinregistrati ca persoane impozabile, constatate de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 prin raportul de inspectie fiscala din 30.03.2006, inaintand procesul verbal inregistrat sub acelasi numar.

Intrucat din insumarea debitelor indicate de societate conform punctelor 1-5 din contestatie, rezulta sume mai mari decat totalul debitelor stabilite prin decizia de impunere, cu adresa din 19.05.2006 s-a solicitat contestatoarei precizarea cuantumului sumei totale contestate, individualizata pe categorii de impozite, precum si majorarile de intarziere si penalitatile aferente, pentru fiecare dintre capetele de cerere formulate prin contestatie.

Cu adresa inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala la 02.06.2006, SC X SRL a reconsiderat partial sumele aferente celor cinci capete de cerere formulate prin contestatie, fara a determina cuantumul corect al impozitelor, majorarilor de intarziere si penalitatilor aferente fiecaruia dintre cele cinci capete de cerere.

Cu adresa din 12.07.2006 inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala la 18.07.2006, Activitatea de Inspectie Fiscala a precizat cuantumul debitelor stabilite prin decizia de impunere contestata, defalcate pe categorii de impozite, precum si majorari de intarziere si penalitati, pentru fiecare dintre cele cinci capete de cerere formulate prin contestatie.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

III.1. Referitor la impozitul pe profit, majorarile si penalitatile aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorarile si penalitatile aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala poate solutiona pe fond contestatia, in conditiile in care in legatura cu aspectele constatate prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, a fost sesizat Parchetul de pe langa Judecatoria O1.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.07.2003 - 30.09.2005 pentru impozitul pe profit, 01.07.2003 - 30.11.2005 pentru TVA.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala din 30.03.2006 reprezentantii Activitatii de Inspectie Fiscala J1 au stabilit ca fiind nedeductibile cheltuielile si taxa pe valoarea adaugata inscrise in facturile mentionate la anexele 2 si 14 din raportul de inspectie fiscala, facturi emise de un numar de 37 de societati comerciale ale caror denumiri si coduri de identificare nu se regasesc in bazele de date ale Ministerului Finantelor Publice si Oficiului Registrului Comertului, precum si in facturile emise de o persoana fizica si o asociatie familiala in perioade in care nu erau inregistrate ca persoane impozabile.

Cu adresa din 30.03.2006 organele de inspectie fiscala au sesizat Parchetul de pe langa Judecatoria O1 asupra constatarilor in cauza, si care fac obiectul raportul de inspectie fiscala din 30.03.2006 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, solicitand efectuarea cercetarilor in vederea constatarii existentei in cauza a eventualelor elemente constitutive ale infractiunii de evaziune fiscala, prevazuta de Legea nr.87/1994 republicata si Legea nr.241/2005.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

"(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indicilor savârsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotarâtoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data în procedura administrativa; [...]

(3) Procedura administrativa este reluata la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]."

Se retine ca intre stabilirea obligatiilor bugetare cu titlu de impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata prin decizia de impunere din 31.03.2006, emisa in baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala din 30.03.2006, contestate de SC X SRL, si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa.

Aceasta interdependenta consta in stabilirea realitatii operatiunilor privind achizitii de bunuri, evidentiata in evidenta contabila a contestatoarei, aspect asupra caruia urmeaza a se pronunta organele de cercetare penala.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea contestatiei pe cale administrativa.

In functie de solutia pronuntata pe latura penala, cu caracter definitiv, procedura administrativa va fi reluata in conditiile legii.

III.2. Referitor impozitul pe profit, majorarile si penalitatile aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorarile si penalitatile aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor se poate pronunta asupra constatarii organelor de inspectie fiscala privind neinregistrarea livrarilor aferente unei facturi fiscale, in conditiile in care din raportul de inspectie fiscala nu rezulta documentele in baza carora s-a efectuat aceasta constatare.

Perioada supusa inspectiei fiscale: septembrie 2004.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala din 30.03.2006 reprezentantii Activitatii de Inspectie Fiscala J1 au constatat faptul ca "societatea nu a inregistrat la vanzari factura din 24.09.2004, emisa pe numele PF Pf3", reintregind profitul impozabil si taxa pe valoarea adaugata si stabilind obligatiile fiscale suplimentare in cauza.

Prin contestatia formulata - punctul 4 - societatea sustine faptul ca *“factura (...) a fost inregistrata in contabilitatea societatii la data de 24.03.2006 (...) si a fost prezentata impreuna cu jurnalul de vanzari, si decontul TVA organului de control la sediul DGFP J1 in data de 24.03.2006”*.

Se retine faptul ca din raportul de inspectie fiscala nu rezulta documentele in baza carora s-a constatat respectiva stare de fapt.

De asemenea, prin referatul privind propunerile de solutionare a contestatiei organele de inspectie fiscala iau act de faptul ca societatea a anexat jurnalul de vanzari aferent lunii septembrie 2004, aratand ca la verificarea efectuata factura nu a fost gasita ca fiind inregistrata nici ca numar de document, nici ca si client al societatii, fara sa faca trimitere la documentele in baza carora s-a constatat neinregistrarea facturii fiscale, desi aveau dreptul, conform art.55 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, sa retina aceste documente in vederea prezentarii in copie a acestora, ca mijloace de proba.

In drept, art.64(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata prevede:

“Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii.”

Conform art.186(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmeaza sa se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de solutionare”.

In conditiile in care dupa cum s-a aratat organele de inspectie fiscala nu precizeaza in mod clar documentele in baza carora au stabilit neinregistrarea facturii in cauza si nu anexeaza la dosarul contestatiei inscrisuri de natura a motiva masurile dispuse prin decizia de impunere, conform prevederii legale mai sus citate, Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor nu se poate pronunta asupra constatarii organelor de inspectie fiscala privind neinregistrarea veniturilor si taxei pe valoarea adaugata aferente facturii fiscale in cauza, astfel incat se va desfiinta partial decizia de impunere din 31.03.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 pentru impozitul pe profit, majorarile si penalitatile aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorarile si penalitati aferente taxei pe valoarea adaugata, urmand ca Directia de Control Fiscal J1, prin alta echipa de inspectie fiscala, sa stabileasca starea de fapt reala si dupa caz sa emita decizie de impunere.

III.3. Referitor la impozitul pe profit, majorarile si penalitatile aferente impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor se poate pronunta asupra deductibilitatii cheltuielilor de functionare, intretinere si reparatii aferente celor trei autoturisme detinute de societate, in conditiile in care din raportul de inspectie fiscala nu rezulta daca cel de al treilea autoturism a fost folosit de cei doi salariatii cu functii de conducere, sau de alte categorii de salariati, in legatura cu activitatea economica a firmei.

Perioada supusa inspectiei fiscale: noiembrie 2004 - mai 2005.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca in perioada noiembrie 2004 - mai 2005 societatea a detinut un numar de 3 autoturisme, desi a avut numai doi angajati cu functii de conducere si administrare, respectiv administrator si director economic, stabilind nedeductibilitatea cheltuielilor cu amortizarea si reparatiile aferente unuia dintre autoturisme, in temeiul art.21 alin.3 lit.n din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin contestatie societatea arata ca numai doua dintre autoturisme au fost folosite de administratorul si directorul economic al societatii, cel de al treilea fiind folosit de alti salariati, in legatura cu activitatea economica si financiara a firmei.

In drept, art. 21 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal prevede:

“Urmatoarele cheltuieli au deductibilitate limitata:(...)

n) cheltuielile de functionare, intretinere si reparatii aferente autoturismelor folosite de angajatii cu functii de conducere si de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecarei persoane fizice cu astfel de atributii. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificate cu documente legale.”

Prin adresa din 05.09.2006, Directia Generala Legislatie Impozite Directe din Ministerul Finantelor Publice precizeaza faptul ca *“pentru celelalte autoturisme ale persoanei juridice, folosite de celelalte categorii de salariati, deductibilitatea fiscala a cheltuielilor cu parcul de autoturisme trebuie justificata cu documente legale.”*

Se retine ca din continutul raportului de inspectie fiscala nu rezulta in mod clar daca cel de al treilea autoturism a fost folosit de administratorul si directorul economic al societatii, ci doar faptul ca aceasta detine trei autoturisme, si implicit nu rezulta daca societatea mai are si alti salariati, care au folosit autoturismul in legatura cu activitatea economico-financiara a firmei.

In conditiile in care, dupa cum s-a aratat, din raportul de inspectie fiscala nu rezulta daca cel de al treilea autoturism a fost folosit de alte categorii de salariatii ai societatii, ci numai faptul ca societatea detine un numar de autoturisme mai mare decat numarul persoanelor cu functii de conducere si administrare, se va desfiinta partial decizia de impunere din 31.03.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 pentru impozitul pe profit, majorarile si penalitatile aferente impozitului pe profit, urmand ca Directia de Control Fiscal J1, prin alta echipa de inspectie fiscala, sa stabileasca starea de fapt reala si dupa caz sa emita decizie de impunere.

III.4. Referitor la cererea de suspendare a executarii actului administrativ - fiscal, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala poate suspenda executarea sumei stabilite prin decizia de impunere din 31.03.2006, aferenta capitolelor contestate de societate, in conditiile in care societatea nu aduce argumente temeinice si documente doveditoare din care sa rezulte iminenta producerii unei pagube.

In fapt, prin adresa inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala la 02.06.2006 SC X SRL a solicitat suspendarea executarii deciziei de impunere din 31.03.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 pentru suma totala contestata prin adresa din 27.04.2006 inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub din 12.05.2006.

Prin adresa din 12.07.2006 Activitatea de Inspectie Fiscala J1 a stabilit cuantumul corect al debitelor pentru fiecare dintre capitolele contestate de societate, respectiv suma totala contestata.

In motivarea cererii formulate societatea sustine faptul ca obligatiile bugetare suplimentare inscrise in decizia de impunere au fost stabilite cu incalcarea actelor normative in materie fiscala.

Societatea arata si faptul ca punerea in executare a actului administrativ este de natura a crea prejudicii materiale societatii, avand drept consecinta starea de insolvabilitate, iar blocarea conturilor ar afecta aprovizionarile si livrarile de bunuri. In acest sens se arata ca societatea a efectuat aprovizionari de marfuri, plata furnizorilor fiind scadenta in cursul lunii iulie 2006. De asemenea, societatea a incheiat contracte, fie in calitate de cumparator, fie in cea de vanzator, pretul aferent acestor contracte urmand a fi incasat/achitat prin contul de disponibil bancar.

Societatea mai arata ca un eventual blocaj financiar ar duce la neplata salariilor celor 17 angajati cu contract de munca, ai societatii, precum si faptul ca desfasoara activitate de 11 ani, perioada in care si-a

achitat obligatiile fiscale datorate bugetului de stat si nu a beneficiat de nici o rambursare de TVA.

In drept, art.185 *"Suspendarea executarii actului administrativ fiscal"* din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata la data de 26.09.2005, prevede:

" (1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

"(2) Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pâna la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificata a contestatorului."

Aceasta prevedere legala instituie, prin exceptie, posibilitatea organelor de solutionare de a dispune la cererea temeinic justificata a contestatorului si tinand seama de motivele invocate de acesta, suspendarea executarii actului administrativ fiscal atacat, pana la solutionarea contestatiei.

In analiza temeiniciei cererii, pentru a se putea dispune suspendarea executarii actelor administrative fiscale atacate, trebuie sa existe o indoiala puternica asupra legalitatii actelor administrative fiscale contestate si, de asemenea, se impune ca societatea contestatoare sa fie amenintata cu o vatamare ireparabila.

Potrivit punctului 11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.519/27.09.2005, *"contestatorul poate depune orice inscrisuri pe care le considera relevante in sustinerea cererii de suspendare a executarii actului administrativ fiscal atacat"*.

Luand in considerare fondul cauzei care pune in discutie realitatea operatiunilor economice desfasurate de societatea contestatoare, precum si faptul ca aspectele de natura penala sunt strans legate de obligatiile fiscale stabilite, organul de solutionare a contestatiei pe cale administrativa nu se poate pronunta asupra legalitatii actelor administrative atacate.

Totodata, din analiza argumentelor prezentate, in lipsa unor documente doveditoare din care sa rezulte iminenta producerii unei pagube, respectiv prin care sa se justifice temeinicia cererii de suspendare a executarii si tinand cont de prevederile legale mentionate, cererea SC X SRL de suspendare a executarii deciziei de impunere din 31.03.2006 privind obligatiile fiscale suplimentare va fi respinsa ca neintemeiata pentru suma totala contestata.

In ceea ce priveste sentinta din 01.08.2006 prin care Curtea de Apel O1 a admis cererea societatii de suspendare a executarii deciziei din 31.03.2006, se retine ca prin adresa din 08.09.2006

Administratia Financiara J1 - Compartimentul Juridic a transmis in copie recursul formulat impotriva acestei sentinte, astfel ca aceasta nu este irevocabila, iar prin adresa din 21.09.2006 Directia Generala a Finantelor Publice J1 a comunicat ca pana la acea data nu fusese citata de Inalta Curte de Casatie si Justitie pentru solutionarea recursului.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.184, art.185 si art.186 alin.3 si alin.4 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1.Suspendarea solutionarii cauzei pentru impozitul pe profit, majorarile si penalitatile aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorarile si penalitatile aferente taxei pe valoarea adaugata, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent conform legii, pentru solutionarea cauzei in functie de rezolvarea laturii penale.

2.Desfiintarea partiala a deciziei de impunere din 31.03.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 pentru impozitul pe profit, majorarile si penalitatile aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorarile si penalitatile aferente taxei pe valoarea adaugata, urmand ca Activitatea de Inspectie Fiscala J1, prin alta echipa de inspectie fiscala, sa stabileasca starea de fapt reala si dupa caz sa emita decizie de impunere.

3.Desfiintarea partiala a deciziei de impunere din 31.03.2006 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala J1 pentru impozitul pe profit, majorarile si penalitatile aferente impozitului pe profit, urmand ca Activitatea de Inspectie Fiscala J1, prin alta echipa de inspectie fiscala, sa stabileasca starea de fapt reala si dupa caz sa emita decizie de impunere.

4.Respingerea ca neintemeiata a cererii de suspendare a executarii deciziei de impunere din 31.03.2006.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel O1, in termen de 6 luni de la comunicare.